

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/230/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616214595
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6616214595.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša spore žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátska kancelária Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej T. C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O., O. XXXX/XX, o zaplatenie 405 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k.13Csp/86/2016-50 zo dňa 10. 4. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobným návrhom (súdu doručeným dňa 16. 11. 2016) domáhal zaplatenia sumy 405 € s príslušenstvom z titulu Zmluvy o pôžičke č. 6131950, ktorú so žalovanou uzatvoril dňa 30. 10. 2012 (ďalej aj „Zmluva“) a na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 748,80 €. Podľa Zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60-tich mesačných splátkach po 12,48 €, s tým, že do podania žaloby uhradila len sumu 124,80 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 27. 11. 2013 listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná žalobcovi uhradiť sumu 529,80 €, z ktorej sumy uhradila len 124,80 €, preto jej ostáva uhradiť sumu 405 €. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadřila. Okresný súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou platnú Zmluvu, v zmysle ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 400 € (a nie 748,80 €, ako uvádzal v žalobe žalobca), ktorú sa zaviazala žalovaná splácať mesačnými splátkami po 12,48 €. Žalovaná z pôžičky uhradila sumu 124,80 €. Predmetnú zmluvu okresný súd klasifikoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 30. 10. 2012 (ďalej aj „ZSÚ“), s tým, že podľa jeho názoru táto zmluva nedostatočne zakotvuje náležitosti požadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZSÚ. Vzhľadom na uvedené posúdil okresný súd predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Preto konštatoval, že z reálne poskytnutej čiastky 400 € po zaplatení sumy 124,80 € zostáva žalovanej uhradiť rozdiel vo výške 275,20 € (400 € - 124,80 €).

3. Ďalej okresný súd uviedol, že písomným podaním zo dňa 27. 11. 2013 označeným ako „Predžalobná upomienka“ vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo vo výške 626,50 € najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Predžalobnú upomienku žalovaná prevzala dňa 5. 12. 2013. Predmetný jednostranný úkon právneho predchodcu žalobcu však nie je možné podľa názoru okresného súdu považovať za zosplatenie úveru v zmysle §

53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) v spojení s § 565 OZ, nakoľko pokiaľ ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Z obsahu Zmluvy a predložených Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „VOP“) však nie je možné vyvodiť právo veriteľa na takéto zosplatenie úveru, naviac žalobca nepreukázal, že ako veriteľ žalovanú ako dlžníčku upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva predmetný úver zosplatiť v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Podľa názoru okresného súdu vyššie uvedený úkon právneho predchodcu žalobu zároveň je možné posúdiť ako odstúpenie od zmluvy, nakoľko v zmysle § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Zmluvnými stranami v článku 12 body 12.1, 12.2 a 12.3 VOP boli dohodnuté podmienky skončenia zmluvy vrátane možnosti klienta od zmluvy odstúpiť, resp. zmluvu vypovedať. V súlade s rozhodovacou činnosťou Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovenou v rozsudku sp. zn. 13Co/653/15 (odsek 8 odôvodnenia) prejav vôle právneho predchodcu žalobcu je možné považovať za odstúpenie od zmluvy podľa § 48 OZ, pričom v zmysle § 48 ods. 2 OZ tohto ustanovenia odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Vypovedanie zmluvy v zmysle bodu 12.2 VOP právneho predchodcu žalobcu je svojou povahou ustanovením zodpovedajúcim odstúpeniu od zmluvy podľa § 48 ods. 1 OZ. Ak teda právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy jednostranným úkonom z 27. 11. 2013, ktorý bol žalovanej doručený dňa 5. 12. 2013 so splatnosťou 08.12.2013 (štvrtok), zmluvné strany si boli povinné vrátiť plnenia poskytnuté z právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol, titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Pôvodný dôvod plnenia, ktorým bola Zmluva, jednostranným odstúpením od Zmluvy zanikol s vyššie uvedenými účinkami povinnosti vydať plnenia z tohto právneho titulu pôvodne nadobudnuté. Keďže žaloba bola podaná dňa 16. 11. 2016, t. j. takmer tri roky po odstúpení od Zmluvy, je nepochybné, že dvojročná subjektívna premičacia lehota (stanovená v § 107 ods. 1 OZ) v tomto prípade musela uplynúť, lebo k doručeniu odstúpenia zo dňa 27. 11. 2013 došlo dňa 5. 12. 2013, a týmto dňom žalobca musel vedieť, že vzniklo bezdôvodné obohatenie ako aj to, kto sa takto obohatil (žalovaná). Z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej premičacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia okresný súd žalobu zamietol, keď s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. na túto skutočnosť bol povinný prihliadať ex officio.

4. O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), keď konštatoval, že žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď listom zo dňa 27. 11. 2013 nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, a to z dôvodu, že s poukazom na § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté. V prejednávacom prípade však nebol ani jeden zákonný predpoklad na odstúpenie od zmluvy splnený. Zákon č. 129/2010 Z. z. totiž veriteľovi odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere neumožňuje a možnosť od zmluvy odstúpiť účastníkmi dohodnutá nebola. Preto v prejednávacom prípade k odstúpeniu od Zmluvy nedošlo a z tohto dôvodu nedošlo ani k vzniku bezdôvodného obohatenia. Na okraj odvolateľ k uvedenému uviedol, že ak by mienil od zmluvy odstúpiť, svoje písomné podanie by ako odstúpenie od zmluvy označil a navyše nebolo v jeho záujme od zmluvy odstúpiť ani z dôvodu, že následkom odstúpenia od zmluvy je vznik bezdôvodného obohatenia, čo je pre veriteľa nevýhodné, nakoľko v takomto prípade už nemôže požadovať popri vrátení poskytnutej sumy z titulu pôžičky aj zmluvne dojednané úroky. Z obsahu podania jeho právneho predchodcu jednoznačne vyplýva, že tento listom zo dňa 27. 11. 2013 realizoval svoje oprávnenie predčasne žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v zmysle § 565 OZ. Márnym uplynutím lehoty na zaplatenie pohľadávky, uvedenej v predmetnom liste, nastala potom dňa 8. 12. 2013 splatnosť pohľadávky a predmetná pohľadávka sa tak premičuje v zákonnej všeobecnej 3-ročnej dobe. Preto uplatnená pohľadávka v čase začatia konania premičaná nebola. Napokon, pokiaľ by aj odvolací súd dospel k záveru, že predmetným právnym úkonom predchodcu žalobcu nedošlo k predčasnému zosplateniu pohľadávky postupom podľa § 565 OZ, v takomto prípade by sa každá jednotlivá splátka premičovala samostatne vo všeobecnej premičacej dobe. K otázke počiatku plynutia premičacej doby záverom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/456/2006 a sp. zn. 21Cdo/426/2005. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

6. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie žalobcu prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Ako už bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol v podstate s odôvodnením, že hoci právny predchodca žalobcu platne uzatvoril so žalovanou Zmluvu, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku vo výške 400 €, ktorú žalovaná riadne nesplácala, právny predchodca žalobcu platne listom zo dňa 27. 11. 2013 pohľadávku zo Zmluvy nezosplatnil. Jeho právny úkon je nutné naopak vyhodnotiť ako odstúpenie od zmluvy, ktorého následkom je vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. Nakoľko odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej doručené dňa 5. 12. 2013, týmto dňom žalobca získal vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a aj o tom, kto sa na jeho úkor obohatil. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd až dňa 16. 11. 2016, t. j. po uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ, okresný súd aplikujúc § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. žalobu v plnom rozsahu zamietol.

9. S vyššie uvedenými závermi okresného súdu sa však odvolací súd mohol stotožniť len čiastočne.

10. Krajský súd v prvom rade súhlasí s názorom okresného súdu, že jedným z predpokladov potrebných na to, aby veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu svojej pohľadávky v zmysle § 565 OZ je, že možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bola zmluvne dohodnutá alebo to bolo v rozhodnutí určené. Z obsahu Zmluvy a ani z obsahu VOP, ktoré boli jej súčasťou, však dohoda o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy nevyplýva, čo nakoniec v podanom odvolaní nespochybnil ani samotný žalobca. Dá sa teda konštatovať, že listom zo dňa 27. 11. 2013 nemohlo k platnému zosplateniu pohľadávky zo Zmluvy dôjsť.

11. Ďalej odvolací súd zameril svoju pozornosť na riešenie otázky, či list zo dňa 27. 11. 2013 označený ako „Predžalobná upomienka“ možno považovať za jednostranný právny úkon odstúpenia od zmluvy podľa § 48 OZ tak, ako to konštatoval okresný súd. Odvolací súd pritom v prvom rade poukazuje na textové vyjadrenie predmetného listu, v ktorom je uvedené, že „vás dôrazne vyzývame k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade so všeobecnými podmienkami zmluvy. Celkovú istinu vo výške 626,50 € uhradte obratom, najneskôr však do 3 dní od doručenia tejto upomienky...“, ako aj na § 35 ods. 2 OZ, ktorý pri výklade právneho úkonu prioritizuje jazykový výklad a popri ňom žiada prihliadať aj na vôľu toho, kto tento právny úkon urobil, za predpokladu, že táto jeho vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Jazykovým výkladom citovaného listu možno dôjsť k záveru, že právny predchodca žalobcu v tomto nepoužíva žiadne pojmy ako „odstúpenie od zmluvy“, „vypovedanie zmluvy“, „ukončenie zmluvy“ a podobne. Naopak žiada jednorazovo uhradiť všetky splátky, v ktorých je zahrnutá nie len poskytnutá istina (na ktorej vrátenie by mal veriteľ zo zmluvy o pôžičke nárok, ak by šlo o odstúpenie od zmluvy, a to vo forme bezdôvodného obohatenia), ale aj zmluvné úroky, ako to napokon vyplýva aj z posledného odseku uvedeného listu. Z jazykového výkladu a ani z vôle, ktorej obsah žalobca prezentoval v odvolaní, teda záver, že sa v predmetnom prípade jedná o odstúpenie od zmluvy, vyvodiť nemožno.

12. Ďalej odvolací súd uvádza, že s poukazom na § 48 OZ platí, že od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v Občianskom zákonníku alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, a že platným odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Podľa názoru okresného súdu si účastníci Zmluvy v bode 12.2 VOP dohodli právo Zmluvu vypovedať a že toto ustanovenie VOP je svojou povahou ustanovením zodpovedajúcim odstúpeniu od zmluvy podľa § 48 ods. 1 OZ. S týmto názorom sa však odvolací súd stotožniť nemohol. Podľa bodu 12.2 VOP platí, že klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 VOP, t. j. úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že účinky výpovede podľa citovaných ustanovení VOP nenastávajú obdobne ako pri odstúpení od zmluvy v okamihu, keď sa tento jednostranný právny úkon dostane do dispozičnej sféry jeho adresáta, ale až vtedy, keď dlžník uhradí všetky záväzky voči spoločnosti a zároveň ani nedochádza k zrušeniu zmluvy od počiatku (ex tunc) ako by tomu bolo pri odstúpení od zmluvy. Ust. čl. 12.2 VOP okrem toho, že pojem „odstúpenie od zmluvy“ nepoužíva (používa pojem „vypovedanie zmluvy“), ani obsahovo nezodpovedá odstúpeniu od zmluvy a navyše rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/653/2015, na ktoré okresný súd

v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazoval, o ukončení zmluvného vzťahu odstúpením od zmluvy, prípadne výpoveďou zo zmluvy, nepojednáva.

13. Z vyššie uvedeného možno vyvodíť, že právny predchodca žalobcu mienil listom zo dňa 27. 11. 2013 označeným ako „Predžalobná upomienka“ zosplatniť svoju pohľadávku v zmysle § 565 OZ. Nakoľko však pre zosplatnenie neboli splnené zákonné podmienky (viď. bod 10 odôvodnenia), splatnosť pohľadávky zo Zmluvy sa spravuje zmluvnými ustanoveniami Zmluvy a VOP a zároveň v prejednávacom prípade nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia tak, ako nesprávne konštatoval okresný súd.

14. Vzhľadom k uvedenému neostávalo odvolaciemu súdu nič iné len rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude okresný súd vychádzať zo záveru, že k ukončeniu Zmluvy dosiaľ nedošlo a rovnako nedošlo k zosplatneniu pohľadávky z nej vyplývajúcej. Následne zopakuje dokazovanie obsahom Zmluvy, VOP a prehľadom splátok a úhrad, vec právne posúdi podľa príslušných ustanovení OZ a ZSÚ a vo veci rozhodne v súlade so zákonom.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).